

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-96/14

Jean-Claude Van Hove
κατά
CNP Assurances SA

(αίτηση του tribunal de grande instance de Nîmes για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες — Ασφαλιστική σύμβαση — Άρθρο 4, παράγραφος 2 — Εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικών ρητρών — Εξαίρεση των ρητρών που αφορούν το κύριο αντικείμενο της συμβάσεως — Ρήτρα σκοπούσα να διασφαλίσει την ανάληψη της υποχρεώσεως καταβολής των δόσεων για την εξόφληση συμβάσεως στεγαστικού δανείου — Πλήρης ανικανότητα προς εργασία του δανειολήπτη — Αποκλεισμός από το ευεργέτημα της εγγυήσεως αυτής σε περίπτωση κατά την οποία ο δανειολήπτης κριθεί ικανός να ασκήσει αμειβόμενη ή μη αμειβόμενη δραστηριότητα»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Απριλίου 2015

Προστασία των καταναλωτών — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 93/13 — Πεδίο εφαρμογής — Ρήτρες με τις οποίες καθορίζεται το κύριο αντικείμενο της συμβάσεως ή οι οποίες αφορούν το ανάλογο ή μη μεταξύ του τιμήματος και της αμοιβής, αφενός, και των υπηρεσιών ή αγαθών που θα παρασχεθούν ως αντάλλαγμα, αφετέρου — Έννοια — Ρήτρα περιεχόμενη σε ασφαλιστική σύμβαση η οποία συνδέεται με σύμβαση στεγαστικού δανείου και σκοπούσα να διασφαλίσει την ανάληψη της υποχρεώσεως καταβολής των οφειλομένων στον δανειστή δόσεων σε περίπτωση πλήρους ανικανότητας προς εργασία του δανειολήπτη — Εμπίπτει — Προϋποθέσεις

(Οδηγία 93/13 του Συμβουλίου, άρθρο 4 § 2)

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι ρήτρα συνομολογηθείσα σε ασφαλιστική σύμβαση και έχουσα ως σκοπό την εγγύηση των οφειλομένων στον δανειστή δόσεων σε περίπτωση πλήρους ανικανότητας του δανειολήπτη προς εργασία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως που προβλέπει η διάταξη αυτή μόνον εφόσον το εθνικό δικαστήριο διαπιστώνει:

- αφενός, ότι, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως, της όλης οικονομίας και των όσων ορίζει το σύνολο συμβάσεων στο οποίο εντάσσεται η σύμβαση αυτή, καθώς και του νομικού και πραγματικού πλαισίου της, με τη ρήτρα αυτή καθορίζεται ουσιώδες στοιχείο του εν λόγω συνόλου, το οποίο, ως τέτοιο, χαρακτηρίζει το σύνολο αυτό, και
- αφετέρου, ότι η εν λόγω ρήτρα έχει διατυπωθεί κατά τρόπο σαφή και κατανοητό, δηλαδή όχι μόνον ότι μπορεί να την κατανοήσει ο καταναλωτής από γραμματικής απόψεως, αλλά και ότι στη σύμβαση εκτίθεται με τρόπο διαφανή η συγκεκριμένη λειτουργία του μηχανισμού τον οποίο αφορά

η οικεία ρήτρα, καθώς και η σχέση μεταξύ του μηχανισμού αυτού και εκείνου που προβλέπουν άλλες ρήτρες, έτσι ώστε ο καταναλωτής να μπορεί να εκτιμήσει, βάσει σαφών και κατανοητών κριτηρίων, τις ως προς αυτόν οικονομικές συνέπειες.

Στο πλαίσιο αυτό μπορεί να αποδειχθεί κρίσιμο και το ότι η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης σύμβαση εντάσσεται σε ευρύτερο σύνολο συμβάσεων που σχετίζεται με συμβάσεις δανείου. Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να απαιτείται από τον καταναλωτή, κατά τη σύναψη συνδεδεμένων μεταξύ τους συμβάσεων, ο ίδιος βαθμός προσοχής ως προς το εύρος των κινδύνων που καλύπτει αυτή η ασφαλιστική σύμβαση με εκείνον που θα έπρεπε να επιδείξει στην περίπτωση κατά την οποία θα σύναπτε χωριστά την εν λόγω σύμβαση και τις συμβάσεις δανείου.

(βλ. σκέψεις 48, 50 και διατακτ.)